

[Hølvgaard]

udvikling af erhvervet. De senere års enorme udvikling vedrørende maskinparken, anvendelse af hel- eller halvautomatiske hjælpemidler i husdyrproduktionen og den rivende tekniske udvikling og specialisering har klart tenderet i retning af større produktionsenheder og fleksibilitet.

Derfor er det efter fremskridtspartiets mening utopi overhovedet at indføre regler for sammenlægning af ejendomme eller jordbesiddelser. Bopælspligten, hovederhvervskravet og en landbrugsuddannelse i form af et grønt bevis som betingelse for køb af en landbrugsejendom er så fundamentale indgreb i frihedsrettighederne, at konsekvenserne for det danske samfund vil være uoverskuelige, og det er i hvert fald i direkte modstrid med det livssyn, der ligger til grund for fremskridtspartiets politik.

Ønsker man fra politisk side at tilføre det danske samfund en produktionsstigning fra landbruget, må man erkende, at den ikke kommer, uden at man må forbedre den enkelte landmands daglige økonomi ved en afvikling af de tyngende restriktioner; og at lokke eller tvinge yngre landmænd uden økonomisk baggrund til køb af en landbrugs-ejendom er at gøre både landmanden og samfundet en bjørnetjeneste.

Opfattelserne af, hvilke initiativer der skal gennemføres for at styrke dansk landbrug til øget produktion og eksport, er forskellige, men fremskridtspartiet vil bidrage til et positivt udvalgsarbejde, hvor problemerne virkelig kan kulegraves med henblik på gennemførelse af en lovgivning til gavn for dansk landbrug.

Karlskov Jensen (V):

Vi har nu endelig fået forelagt det forslag til ændringer i landbrugsloven, som for så vidt har været ventet hele sommeren, efter at det sagkyndige udvalg havde afgivet betænkning.

Lovens formål angives at være at værne dyrkningsjorderne og de landskabelige værdier og sikre en forsvarlig udnyttelse og en hensigtsmæssig udvikling af jordbrugserhvervet. Så langt kan vi være enige, og såfremt landbrugsministeren så i øvrigt havde fulgt indstillingen fra det sagkyndige udvalgs betænkning, så ville der have været enighed også om en lang række af de andre ting.

Men det forekommer mig, at ministeren har søgt i højere grad at fremme en socialdemokratisk politik end at imødekomme landbrugets ønsker. Jeg synes, det især er på tre områder, regeringens forslag bygger på, hvad jeg vil kalde forkerte forudsætninger.

For det første er det et gennemgående træk i forslaget, at der tilstræbes en betydeligt forøget statslig indblanding i landbrugets besiddelsesforhold og strukturtilpasning, ved at landbrugsministeren efter forslaget skal blande sig i næsten enhver ejendomshandel – med al den usikkerhed, det medfører for både køber og sælger. Og det til trods for at der næppe kan føres erfaringer i marken, der viser, at restriktioner og statsindgreb nogetsteds har medført øgede investeringer eller produktionsudvidelser, tværtimod. Det hav af bemyndigelser, lovforslaget indeholder, kan vi ikke acceptere.

For det andet går ministeren ud fra, at det ensidigt er det lille udbud af landbrug i forbindelse med efterspørgslen, der driver priserne op og befordrer inflationen, og ikke omvendt. Det er jo derfor, ministeren søger efterspørgslen begrænset. Det sagkyndige udvalg udpeger imidlertid kapitalvindings-skatten som hovedansvarlig for det ringe udbud, og det overordentlig store antal familiehändler, der finder sted som følge af de midlertidige lempelser i kapitalvindingskatten for øjeblikket for familiehändler, bekræfter jo stærkt det forhold. Venstre mener derfor, at en ændring af denne lov, så at alle normale overdragelser friholdes, vil være vejen til et hurtigere forløbende generationsskifte i landbruget.

For øvrigt ville venstres forslag om kontantvurdering også have været medvirkende til at dæmpe prisstigningerne, om det var gennemført, men jeg vil godt sætte et spørgsmålstegn ved, om prisstigningerne er meget større for landbrugsejendomme end de generelle løn- og prisstigninger, når der korrigeres for lånene og for besætning og løsøre, som følger med.

For det tredje går ministeren øjensynlig ud fra, at den unge generation i landbruget også vil arbejde i alle ugens 7 dage og uden sikret ferie og aflønningsordning, men kan man regne med det? De snævre sammenlægningsgrænser vil hæmme en udvikling henimod flere to- og tremandsbrug, hvor ferie- og aflønningsproblemerne jo bedst kan klares, og